

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL M.O. 2017-01-17 SKUNDO**

2017 m. kovo 27 d. Nr. S-70 (7-23/2017)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršlienės
Martyno Endrijaičio
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus
Linos Vosylienės – pranešėja
Ramutei Matkevičienei
D.D.
M.M.

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių mokėtojo atstovui
mokesčių administratoriaus atstovei

2017 m. vasario 28 d. posėdyje išnagrinėjusi M.O. (toliau – Pareiškėjas) 2017-01-17 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2016-12-20 sprendimo Nr. 68-367, n u s t a t ė:

Inspekcija 2016-12-20 sprendimu Nr. 68-367 patvirtino Vilniaus apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Vilniaus AVMI) 2016-08-12 sprendimą Nr. (4.65)-FR0682-514, kuriuo Pareiškėjui nurodyta sumokėti į biudžetą 146672,56 Eur gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM), 50342,46 Eur GPM delspinigius bei 11945 Eur GPM baudą ir nustatė gražintiną 166,82 Eur nekilnojamojo turto mokestį (toliau – NTM).

Sprendime nurodoma, jog Vilniaus AVMI atliko Pareiškėjo mokesčių apskaičiavimo bei sumokėjimo teisingumo patikrinimą (GPM už laikotarpį nuo 2011-01-01 iki 2013-12-31 ir NTM už laikotarpį nuo 2012-01-01 iki 2014-12-31) ir 2016-06-13 surašė patikrinimo aktą Nr. (4.65) FR0680-424. Inspekcija sprendime nurodo, jog mokestinis ginčas vyksta dėl Pareiškėjui papildomai apskaičiuoto GPM mokesčių administratoriui nustačius, kad Pareiškėjui apskaičiuojant GPM už 2007 m. 2420999,79 Lt sumai buvo pritaikyta GPM 21 straipsnio 1 dalies 1 punkte numatyta gyvybės draudimo lengvata. Nustatyta, kad Pareiškėjas su *MLI SE* Lietuvos filialu buvo sudaręs tris gyvybės draudimo sutartis, susijusias su investiciniais fondais: 2007-03-28 ID Nr. 013583 (įmoka – 1552592,08 Lt, 2009 m. įmoka – 799999, 95 Lt), 2007-07-20 ID Nr. 014524 (įmoka – 715000 Lt), 2007-07-20 ID Nr. 014525 (įmoka – 715000 Lt). Draudimo sutartys buvo sudarytos šiems draudimo laikotarpiams: sutartis Nr. ID 013583 – 8 metams (iki 2015-03-27), sutartis Nr. ID 014524 – 38 metams (iki 2045-07-19), sutartis Nr. ID 014525 – 38 metams (iki 2045-07-19). Pagal šias draudimo sutartis Pareiškėjas iš viso sumokėjo 3782592,03 Lt gyvybės draudimo įmokų. Vilniaus

AVMI pagal *Bank A/S* Lietuvos filialo banko sąskaitų išrašus nustatė, jog *MLI SE* Lietuvos filialas Pareiškėjui išmokėjo: 2011-12-02 – 1299 870 Lt, 2011-12-02 – 699930 Lt, operacijos turinys „dalinis nutraukimas ID013583“, 2013-02-15 – 4503 665,44 Lt, operacijos turinys „nutraukimas ID013583, ID014524, ID014525“, iš viso 6503465,44 Lt. Pareiškėjas iš viso gavo 6503465,44 Lt gyvybės draudimo išmokų, iš kurių: 2011 m. – 1999800 Lt gyvybės draudimo išmokų neviršijančių gyvybės draudimo įmokų, 2013 m. – 1782792,03 Lt gyvybės draudimo išmokų neviršijančių gyvybės draudimo įmokų bei 2013 m. – 2720873,41 Lt kitų su darbo santykiais ar jų esmę atitinkančiais santykiais nesusijusių ir ne individualios veiklos pajamų, t. y. gyvybės draudimo išmokų viršijančių sumokėtas gyvybės draudimo įmokas.

Pagal GPMĮ 21 straipsnio 1 dalies 1 punkto nuostatas, *iš pajamų gali būti atimamos per mokesčinį laikotarpį patirtos nuolatinio Lietuvos gyventojų išlaidos: savo, sutuoktinio arba savo nepilnamečių vaikų (įvaikių) bei iki 18 m. ir vyresnių neįgaliųjų vaikų (įvaikių), kuriems nustatytas specialusis nuolatinės slaugos poreikis (iki 18 m. ir vyresnių vaikų (įvaikių), kuriems iki 2005-06-30 buvo nustatyta visiška negalia), naudai sumokėtos gyvybės draudimo įmokos pagal gyvybės draudimo sutartis, kuriose numatyta, kad draudimo išmoka išmokama ne tik įvykus draudimui įvykiui, bet ir pasibaigus draudimo sutarties galiojimo terminui.* Pagal GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 12 punkto nuostatas (įsigaliojusias nuo 2008-12-30), *išmokos pagal gyvybės draudimo sutartis, sudarytas nuo 2004-04-30 iki 2009-01-01, kuriose nustatyta, kad draudimo išmoka, išmokama ne tik įvykus draudžiamajam įvykiui, bet ir pasibaigus draudimo sutarties galiojimo terminui, taip pat nutraukus tokias sutartis gyventojui mokamos sumos, jeigu pagal tokias sutartis įmokas mokėjo tik gyventojai ir jos nebuvo atimtos iš pajamų, priskiriama gyventojų neapmokestinamoms pajamoms.* Mokesčių administratorius nustatė, jog Metinėje pajamų mokesčio deklaracijoje (GPM305) už 2007 m. (pateikta 2008-04-28) bei Metinėje pajamų deklaracijoje (GPM308) už 2009 m. (pateikta 2010-11-22) Pareiškėjas GPMĮ 21 straipsnio 1 dalies 1 punkte numatyta lengvata nesinaudojo, t. y. iš pajamų neatėmė sumokėtų gyvybės draudimo įmokų.

Inspekcija sprendime nurodo, jog 2013-12-05 atlikto Pareiškėjo mokesčio patikrinimo už 2007 m. metu (mokesčio patikrinimo rezultatai įforminti 2013-12-05 patikrinimo aktu Nr. (4.65)-480-31), mokesčių administratorius konstatavo, kad Pareiškėjas, siekdamas gauti mokesčines naudas, iš bendrovės *BLI LLC* gautas kitas su darbo santykiais nesusijusias ir ne individualios veiklos pajamas įteisino kaip GPM neapmokestinamas pajamas, gautas už Pareiškėjo parduotas Lietuvos bendrovių akcijas. Vadovaudamasis MAĮ 69 straipsnio 1 dalies nuostatomis mokesčių administratorius neatsižvelgė į Pareiškėjo sudarytas vertybinių popierių pirkimo–pardavimo sutartis (konstatuota, kad UAB „TX“ ir UAB „OX“ vertybinių popierių pardavimo sutartys sudarytos formaliai) ir bendrovės *BLI LLC* vardu pervestus 3126717 Lt pripažino Pareiškėjo gautomis kitomis su darbo santykiais nesusijusiomis ir ne individualios veiklos pajamomis, kurioms pagal GPMĮ 6 straipsnio 2 dalį yra taikomas 27 proc. pajamų mokesčio tarifas. Mokesčių administratorius, apskaičiuodamas GPM prievolę Pareiškėjui už 2007 m. (žr. 2013-12-05 patikrinimo aktą Nr. (4.65)-480-31), vadovavosi GPMĮ 27 straipsnio 2 dalies ir MAĮ 66 straipsnio 2 dalies 1 punkto nuostatomis ir iš Pareiškėjo pajamų atėmė 2420999,79 Lt Pareiškėjo sumokėtų gyvybės draudimo įmokų sumą (maksimaliai leistiną apmokestinamąsias pajamas mažinančią išlaidų sumą), t. y. pritaikė gyvybės draudimo lengvatą, numatytą GPMĮ 21 straipsnio 1 dalies 1 punkte.

Pareiškėjas, nesutikdamas su gautų pajamų iš *BLI LLC* vertinimu ir nuo jų papildomai apskaičiuota GPM suma (patikrinimo akte taikant MAĮ 69 straipsnio nuostatas 3126717 Lt gautų pajamų suma pripažinta kitomis su darbo santykiais nesusijusiomis ir ne individualios veiklos pajamomis, nuo kurių apskaičiuota 372011 Lt GPM), 2014-01-13 pateikė pastabas dėl Inspekcijos 2013-12-05 patikrinimo akto Nr. (4.65)-480-31) bei 2014-02-10 pasiūlymą pasirašyti susitarimą dėl mokesčio ir su juo susijusių sumų dydžio. Inspekcija ir Pareiškėjas 2014-03-13 pasirašė susitarimą Nr. (4.65)-257-13 dėl GPM (apskaičiuoto pagal 2013-12-05 aktą Nr. (4.65)-480-31) ir su juo susijusių sumų dydžio (toliau – Susitarimas). Susitarimo I dalyje nurodyta, kad Susitarimo objektu yra mokesčiai ir su jais susijusios sumos: 372011 Lt GPM, 273873 Lt GPM delspinigiai ir 37201

Lt GPM bauda, Susitarimo III dalyje nurodyta, kad šalys susitaria, kad Pareiškėjas iš šio Susitarimo I dalyje nurodytų sumų privalo sumokėti 210000 Lt GPM, GPM delspinigiai neskaičiuojami bei neskiriama šio mokesčio bauda. Susitarimo IV dalyje nurodyta, kad mokėtojas praranda teisę ginčyti šio Susitarimo III dalyje nurodytų mokesčių apskaičiavimo teisingumą už laikotarpį nuo 2007-01-01 iki 2007-12-31 ir teisės aktų nustatyta tvarka privalo sumokėti šio Susitarimo III dalyje nurodytas sumas į biudžetą. Mokesčių administratorius dėl minėtų aplinkybių ir faktų negali apskaičiuoti didesnės mokesčių sumos, negu nurodyta šiame Susitarime. Sprendime nurodyta, kad vadovaudamasi Susitarimo nuostatomis, Vilniaus AVMI 2014-03-17 sprendimu Nr. (4.65)-FR0682-121 pakeitė 2013-12-05 patikrinimo aktą Nr. (4.65)-480-31 ir vietoje patikrinimo akte papildomai apskaičiuotos mokėtinos 372 011 Lt GPM sumos, Pareiškėjui nurodoma sumokėti 210000 Lt GPM sumą, delspinigiai neskaičiuojami, bauda neskiriama.

Inspekcija sprendime nurodo, jog mokesčių administratorius įvertino Vilniaus AVMI 2013-12-05 atlikto mokesčio patikrinimo duomenis, t. y. įvertino, jog 2007 m. Pareiškėjo apmokestinamosios pajamos buvo sumažintos leistina atimti gyvybės draudimo įmokų suma (2420999,79 Lt) ir nustatė, jog tikrinamuoju laikotarpiu:

1) pagal GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 11 punktą, neapmokestinamosioms pajamoms priskiriama pasibaigus draudimo sutarties galiojimo terminui gauta gyvybės draudimo išmokų dalis, viršijanti gyvybės draudimo įmokas, sumokėtas pagal gyvybės draudimo sutartį, sudarytą nuo 2003-01-01, kurioje numatyta, kad draudimo išmoka išmokama ne tik įvykus draudžiamajam įvykiui, bet ir pasibaigus draudimo sutarties galiojimo terminui, jeigu gyvybės draudimo sutarties terminas yra ne trumpesnis kaip 10 metų, taip pat nutraukus tokią sutartį išmokamos sumos dalis, viršijanti pagal šią sutartį sumokėtas gyvybės draudimo įmokas, jeigu sutartis nutraukta ne anksčiau kaip praėjus 10 metų nuo jos sudarymo dienos. Vadovaujantis šia GPMĮ nuostata (Pareiškėjas gyvybės draudimo sutartis nutraukė nepaėjus 10 metų nuo jų sudarymo dienos) Pareiškėjo gauta 2720873,41 Lt išmokų dalis, viršijanti gyvybės draudimo įmokas, priskirta *apmokestinamosioms pajamoms* (6503465,44 Lt Pareiškėjo gauta išmokų suma – 3782592,03 Lt Pareiškėjo sumokėtų įmokų suma), t. y. kitoms su darbo santykiais ar jų esmę atitinkančiais santykiais nesusijusioms ir ne individualios veiklos pajamoms;

2) pagal GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 12 punktą, neapmokestinamosioms pajamoms priskiriama pasibaigus gyvybės draudimo sutarties, sudarytos po 2003-01-01, galiojimo terminui gautos gyvybės draudimo išmokos dalis, lygi pagal šią sutartį sumokėtoms įmokoms, kurias mokėjo gyventojai ir kurios nebuvo atimamos iš pajamų GPM įstatymo nustatyta tvarka, taip pat nutraukus gyvybės draudimo sutartį, sudarytą po 2003-01-01, grąžinamos įmokos, kurias mokėjo gyventojai ir kurios nebuvo atimamos iš pajamų GPMĮ nustatyta tvarka. Vadovaujantis šia GPMĮ nuostata, Pareiškėjo gauta 1361592,24 Lt (3782592,03 Lt Pareiškėjo sumokėta įmokų suma – 2420999,79 Lt gyvybės draudimo įmokų dalis, kuri buvo atimta iš apmokestinamųjų pajamų) gyvybės draudimo išmokų dalis, atitinkanti gyvybės draudimo įmokų dalį, kuri nebuvo atimta iš apmokestinamųjų pajamų, priskirta *neapmokestinamosioms pajamoms*;

3) Pareiškėjo gauta 2420999,79 Lt gyvybės draudimo išmokų dalis, atitinkanti gyvybės draudimo įmokų dalį, kuri buvo atimta iš apmokestinamųjų pajamų, priskirta *apmokestinamosioms pajamoms*, iš tos sumos 2011 m. priskirta gauta 1999800 Lt išmokų dalis, 2013 m. – 421199,79 Lt išmokų dalis.

Inspekcija nurodo, kad patikrinimo metu Pareiškėjui už 2011–2013 m. iš viso papildomai apskaičiuota 506431 Lt (146672,56 Eur) GPM, iš kurių 2011 m. – 300868 Lt (87137,40 Eur), 2012 m. – 1414 Lt (409,52 Eur), 2013 m. – 204149 Lt (59125,64 Eur).

Inspekcija, atsakydama į Pareiškėjo skundo argumentą, jog Susitarime nebuvo nurodyta, kad Susitarimas sudaromas laikant, jog Pareiškėjas pasinaudojo gyvybės draudimo lengvata, pažymėjo, kad iš 2013-12-05 patikrinimo akto Nr. (4.65)-480-31 turinio matyti, jog Pareiškėjui 372011 Lt GPM suma buvo apskaičiuota jau įvertinus gyvybės draudimo įmokas. Šiame patikrinimo akte nurodyta: „2008-04-28 pateiktos metinės pajamų mokesčio deklaracijos

duomenimis M.O. minėta lengvata nesinaudojo. Mokestinio patikrinimo metu vadovaujantis MAĮ 69 straipsnio 1 dalimi, GPMĮ 2 straipsnio 14 dalimi nustatytos Pareiškėjo 3126717 Lt kitos su darbo santykiais nesusijusios ir ne individualios veiklos pajamos, kurios vadovaujantis GPMĮ 6 straipsnio 2 dalimi apmokestinamos taikant 27 proc. pajamų mokesčio tarifą. Vadovaujantis GPMĮ 27 straipsnio 2 dalimi ir MAĮ 66 straipsnio 2 dalie 1 punktu ir atsižvelgiant į Pareiškėjo 2007 m. gautas su darbo santykiais ir jų esmę atitinkančiais santykiais susijusias pajamas, <...> *atėmus patirtas išlaidas (gyvybės draudimo įmokas)*, taip pat atsižvelgiant į patikrinimo metu papildomai nustatytą pajamų sumą Pareiškėjui apskaičiuota 385378 Lt pajamų mokesčio (patikrinimo akto 4 priedas). Kadangi Pareiškėjas pagal 2008-04-29 pateiktą 2007 m. pajamų mokesčio deklaraciją deklaravo 13367 Lt mokėtino mokesčio, papildomai apskaičiuojama – **372011 Lt** (385378 Lt – 13367 Lt)“. Todėl, Inspekcijos vertinimu, Pareiškėjui 372011 Lt GPM ir su juo susijusios sumos apskaičiuotos jau įvertinus gyvybės draudimo įmokas, kas lėmė būtent tokio dydžio papildomai apskaičiuotos GPM prievolės dydį.

Be to, vadovaujantis Mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo susitarimo dėl mokesčio ir su juo susijusių sumų dydžio pasirašymo taisyklių (toliau – Taisyklės dėl Susitarimo), patvirtintų Valstybinės mokesčių inspekcijos viršininko 2004-12-30 įsakymu Nr. VA-210 „Dėl Mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo susitarimo dėl mokesčio ir su juo susijusių sumų dydžio pasirašymo taisyklių patvirtinimo“ (teisės akto redakcija, galiojusi nuo 2005-01-07 iki 2016-04-06), 4 punktu, mokesčių administratorius ir mokesčių mokėtojas susitarimą gali pasirašyti tik tuo atveju, jeigu apskaičiuojant mokesčius nė viena iš šalių neturi pakankamai įrodymų savo apskaičiavimams pagrįsti. Taigi Pareiškėjas, pateikdamas Inspekcijai prašymą dėl susitarimo pagal mokestinio patikrinimo rezultatus, žinojo, kaip ir koku būdu buvo nustatytas mokesčio objektas, t. y. apskaičiuota 372011 Lt GPM suma.

Sprendime pažymėta, jog Inspekcijos susitarimų su mokesčių mokėtojais dėl mokesčio ir su juo susijusių sumų dydžio pasirašymo pagrįstumo ir tikslingumo vertinimo darbo grupė (toliau – Darbo grupė) 2014-02-26 svarstė susitarimo dėl Pareiškėjo mokėtino GPM ir su juo susijusių sumų sudarymo sąlygas. 2014-02-26 derybų protokolą Nr. (4.65)-266-12-12 dėl susitarimo su Pareiškėju pasirašymo pasirašė derybų pirmininkas, derybų sekretorė, Darbo grupės nariai. Iš derybų protokolo matyti, kad Pareiškėjo atstovas buvo informuotas apie 2013-12-05 patikrinimo akte nustatytas aplinkybes ir patikrinimo akte apskaičiuotą 372011 Lt GPM ir su juo susijusias sumas. Derybų protokole nurodyta, kad Darbo grupės narė „atkreipė dėmesį, kad pagal trečiųjų asmenų VMI pateiktus duomenis nustatyta, kad M.O. (Pareiškėjas) 2007 m. patyrė 2982592,08 Lt (1552592,08 Lt + 715000 Lt + 715000Lt) gyvybės draudimo išlaidų. Pagal GPMĮ 21 straipsnio 1 dalį iš pajamų gali būti atimamos per mokestinį laikotarpį patirtos nuolatinio Lietuvos gyventojo išlaidos: savo, sutuoktinio arba savo nepilnamečių vaikų (įvaikių) bei iki 18 metų ir vyresnių neįgaliųjų vaikų (įvaikių), kuriems nustatytas specialusis nuolatinės slaugos poreikis (iki 18 metų ir vyresnių vaikų (įvaikių), kuriems iki 2005-06-30 buvo nustatyta visiška negalia), naudai sumokėtos gyvybės draudimo įmokos pagal gyvybės draudimo sutartis, kuriose numatyta, kad draudimo išmoka išmokama ne tik įvykus draudimui įvykiui, bet ir pasibaigus draudimo sutarties galiojimo terminui. 2008-04-28 pateiktos metinės pajamų mokesčio deklaracijos (GPM305) duomenimis, M.O. (Pareiškėjas) minėta lengvata nesinaudojo. Tačiau tai buvo įvertinta patikrinimo metu apskaičiuojant M. O (Pareiškėjo) pajamas už 2007 m. <....> Advokato padėjėjas D.D. nurodė, kad jo atstovaujama mokesčių mokėtojai, pasiūlyta mokėti suma yra per didelė. Be to, reikia įvertinti ir tą faktą, kad mokėtojai atsirado prievolė papildomai susimokėti gyventojų pajamų mokestį nuo 2011 m. išmokėtos gyvybės draudimo sumos. Siūlo susitarti dėl 200000 Lt mokėtinos mokesčių sumos <....>“. Taigi Derybų protokole nurodytos aplinkybės taip pat patvirtina, jog Pareiškėjo atstovas, derėdamasis dėl patikrinimo akte papildomai apskaičiuotos 372011 Lt GPM sumos, žinojo, kad apskaičiuojant papildomai mokėtiną GPM sumą, iš Pareiškėjo 2007 m. pajamų buvo atimtos Pareiškėjo sumokėtos gyvybės draudimo įmokos, t. y. sumažintos apmokestinamosios pajamos.

Inspekcija konstatavo, kad Vilniaus AVMI tinkamai ir visapusiškai išanalizavo nustatytas aplinkybes bei padarė pagrįstą išvadą, jog neatsižvelgiant į gyvybės draudimo lengvatos panaudojimo formą, t. y. lengvata pritaikyta ne per metinę pajamų deklaraciją, bet mokestinio patikrinimo metu, *Pareiškėjas pasinaudojo šia lengvata bei gavo mokestinę naudą*. Pareiškėjas susipažino su 2013-12-05 patikrinimo aktu (yra Pareiškėjo atstovo parašas), kuriame nurodyta, kad apmokestinant Pareiškėjo pajamas buvo pritaikyta gyvybės draudimo įmokų lengvata, Pareiškėjas teikė pasiūlymą dėl susitarimo, kuriame nurodė, kad siūlo susitarti dėl patikrinimo akte nustatytų aplinkybių ir papildomai apskaičiuotų sumų, derybų metu Pareiškėjo atstovas buvo papildomai informuotas, kad patikrinimo akte apskaičiuota papildomai mokėtina GPM suma, gauta iš pajamų atėmus gyvybės draudimo įmokas, ir derybų metu sutiko su siūloma susitarti GPM suma, galiausiai buvo pasirašytas Susitarimas, kurio objektas – 2013-12-05 patikrinimo akte apskaičiuota papildomai mokėtina suma (ją apskaičiuojant buvo pritaikyta gyvybės draudimo įmokų lengvata) ir susijusios sumos. Pareiškėjas, pasirašydamas Susitarimą, pripažino susitarimo objektą – 2013-12-05 patikrinimo akte papildomai apskaičiuotą GPM sumą, kurią apskaičiuojant iš pajamų buvo atimtos sumokėtos gyvybės draudimo įmokos, t. y. Pareiškėjas, pasirašęs susitarimą, sutiko su jam pritaikyta gyvybės draudimo lengvata, kuri turėjo įtakos patikrinimo metu apskaičiuotai 372011 Lt dydžio GPM sumai bei susitarimo metu susitartai mokėtina GPM sumai. Susitarimu buvo užbaigtas mokestinis ginčas, todėl Pareiškėjas prarado teisę ginčyti šios lengvatos taikymą. Šiuo aspektu Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) yra nurodęs, kad „administracinių teismų praktikoje analizuojant bei aiškinant MAĮ 71 straipsnio nuostatas ir susitarimo dėl mokesčių dydžio sudarymo pasekmes, laikomasi nuostatos, jog pasirašius aptariamą susitarimą, mokesčių mokėtojas praranda teisę ginčyti mokesčio apskaičiavimo teisingumą, o mokesčių administratorius – apskaičiuoti didesnę sumą negu nurodyta susitarime (MAĮ 71 str. 1 d.), t. y. jokie papildomi ginčai ar kitos mokesčių administravimo procedūros, kurių pagrindu gali būti kvestionuojamas mokesčių ir kitų su jais susijusių sumų, dėl kurių (ir kurių atžvilgiu) buvo sudarytas MAĮ 71 straipsnyje nurodytas susitarimas, dydis, nėra galimi“ (LVAT 2009-05-28 nutartis adm. b. Nr. A-556-670/2009, 2013-05-30 nutartis adm. b. Nr. A-438-562/2013).

Pareiškėjas nesutinka su aptartu Inspekcijos sprendimu ir 2017-01-17 skunde nurodo, Inspekcija neobjektyviai įvertino ginčo aplinkybes ir teisinius motyvus bei nepagrįstai nurodė į biudžetą sumokėti GPM ir su juo susijusias sumas.

Dėl pasirašyto susitarimo apimties. Pareiškėjas, atsakydamas į Inspekcijos motyvą, kad „Pareiškėjas pateikdamas prašymą dėl susitarimo pagal mokestinio patikrinimo rezultatus, žinojo, kaip ir koku būdu buvo nustatytas mokesčio objektas, t. y. apskaičiuota 372011 Lt GPM suma“, pažymi, kad Inspekcija, remdamasi „žinojimo faktu“ nepagrįstai konstatavo, kad susitarimas tarp Pareiškėjo ir Vilniaus AVMI pasiektas įvertinus gyvybės draudimo lengvatos pritaikymą.

Skunde nurodyta, kad derybų metu dėl susitarimo sudarymo Pareiškėjas ir Vilniaus AVMI derėjosi ne dėl mokesčio sumos, kuri buvo nurodyta 2013-02-05 patikrinimo akte Nr. (4.65)-480-31, o dėl mokestinio patikrinimo byloje esančių įrodymų, kuriais remdamasi Vilniaus AVMI grindė papildomai apskaičiuotas mokesčio sumas. Tai Sprendime pripažįsta ir Vilniaus AVMI. Kaip nurodyta Taisyklių dėl susitarimo 16 punkte, šalys derasi dėl susitarimo sąlygų. Taigi, buvo deramasi ne tik dėl mokesčio sumos, o dėl visų susitarimo sąlygų, kurios apėmė tikrinamą laikotarpį ir su juo siejamas mokestines prievoles. Jeigu Vilniaus AVMI būtų siekusi nustatyti susitarimo sąlygas, t. y. kad deramasi tik įvertinus gyvybės draudimo lengvatos pritaikymą, tada, tai turėjo būti nurodyta Vilniaus AVMI sprendime pradėti derybas apie derybų apimtį informuojant Pareiškėją. Nei Vilniaus AVMI sprendime pradėti derybas, nei Pareiškėjo siūlyme sudaryti susitarimą, nebuvo nurodyta, kad derybos vedamos tik dėl sumos, išskirtos 2013-12-05 patikrinimo akte Nr. (4.65)-480-31, sumažinimo. Priešingai, tiek pasiūlymas tartis, tiek sprendimas pradėti derybas dėl susitarimo sudarymo buvo teikti dėl visų patikrinimo metu nustatytų aplinkybių ir visos surinktos informacijos.

Pareiškėjas pažymi, kad Taisyklių dėl susitarimo 22.9 punkte nurodyta, kad susitarime dėl mokesčių ir su juo susijusių sumų turi būti nurodoma ir kita informacija, kuri šalių nuomone yra svarbi pasirašant susitarimą. Jei 2014-03-13 susitarimas dėl mokesčių ir su jais susijusių sumų tarp Pareiškėjo ir Vilniaus AVMI, kaip dabar aiškina Inspekcija, buvo sudaromas įvertinus ir pasinaudojimo gyvybės draudimo lengvata faktą, tai susitarime ši aplinkybė ar sąlyga turėjo būti nurodyta, nes būtų viena iš esminių, tačiau minėtame susitarime nėra nurodyta, jog susitarimas sudaromas laikant, kad Pareiškėjas pasinaudojo gyvybės draudimo lengvata. Be to, kaip nurodo pati Vilniaus AVMI, derybų dėl susitarimo sudarymo metu buvo kalbama apie gyvybės draudimo įmokų lengvatos taikymą ir įtaką galutinei priskaičiuotinai sumai. Ginčijamame sprendime cituojamas 2014-02-26 derybų protokolo įrašas, jog „M.B. atkreipė dėmesį, kad pagal trečiųjų asmenų VMI pateiktus duomenis nustatyta, kad M.O. 2007 m. patyrė 2982592,08 Lt (1552592,08 Lt + 715000 Lt + 715000 Lt) gyvybės draudimo išlaidų. Pagal GPMĮ 21 straipsnio 1 dalį iš pajamų gali būti atimamos per mokestinį laikotarpį patirtos gyventojo išlaidos: savo, sutuoktinio arba nepilnamečių vaikų <...> naudai sumokėtos gyvybės draudimo įmokos pagal gyvybės draudimo sutartis, kuriose numatyta, kad draudimo išmoka išmokama ne tik įvykus draudimui įvykiui, bet ir pasibaigus draudimo sutarties galiojimo terminui. 2008-04-28 pateiktos metinės pajamų mokesčio deklaracijos (GPM305) duomenimis M.O. minėta lengvata nesinaudojo <...>“ Taigi derybų metu buvo vertinama ši aplinkybė.

Pareiškėjas pabrėžia, kad, jei Vilniaus AVMI manė, jog susitarimu derybų metu sutarta suma yra apskaičiuota įvertinus ir gyvybės draudimo lengvatos taikymą, tai ši aplinkybė privalėjo būti nurodyta susitarime. Susitarime tokių sąlygų, nuostatų ar aplinkybių nėra (jų ir negalėjo būti, nes derybos vyko dėl sandorių vertinimo ir iš to kylančių pasekmių, o ne dėl gyvybės draudimo lengvatos taikymo), todėl Inspekcija negali savo nuožiūra interpretuoti susitarimo sąlygas ir tvirtinti, kad pasirašant susitarimą buvo įvertintas pasinaudojimas gyvybės draudimo lengvata.

Dėl ginčijamo sprendimo prieštaravimo MAĮ 71 straipsniui ir LVAT praktikai. Pareiškėjo vertinimu, Vilniaus AVMI neturėjo teisės peržiūrėti laikotarpio, dėl kurio su Pareiškėju sudarytas susitarimas nuostatų, ir apskaičiuoti papildomas mokėtinas GPM sumas. Pagal MAĮ 71 straipsnį pasirašius susitarimą, mokesčių mokėtojas praranda teisę ginčyti mokesčio apskaičiavimo teisingumą, o mokesčių administratorius – apskaičiuoti didesnę sumą negu nurodyta susitarime. Atsižvelgiant į tai, kad ginčijamu sprendimu yra peržiūrėtos susitarimo nuostatos ir pakeista mokestinė prievolė, nustatyta susitarime, sprendimas yra nepagrįstas ir neteisėtas ta apimtimi, kuri susijusi su gyvybės draudimo išmokų apmokestinimu.

Pareiškėjas cituoja LVAT praktiką dėl teisės ginčyti susitarimo turinį praradimo (2013-05-30 nutartis adm. b. Nr. A438-562/2013, 2010-12-20 nutartis adm. b. Nr. A438 37/2010; 2011-03-21 nutartis adm. b. Nr. A575 663/2011) ir pabrėžia, kad LVAT formuojama praktika neleidžia peržiūrėti, keisti mokesčių mokėtojo ir mokesčių administratoriaus susitarimų, sudarytų remiantis MAĮ 71 straipsnio nuostatomis, nebent paaiškėtų, kad sudarant susitarimą buvo pažeisti šią procedūrą reglamentuojantys teisės norminiai aktai. Aplinkybių, patvirtinančių pažeidimų egzistavimą nenustatyta, todėl Vilniaus AVMI sprendimas, kuriuo keičiamas tarp šalių sudarytas susitarimas, yra neteisėtas.

Skunde pažymima, kad Inspekcijos sprendime pateiktoje derybų protokolo citatoje nėra atskleidžiamas derybų turinys. Susitarimo esmė yra įrodymų, susijusių su akcijų perleidimu ir jų apmokestinimu, vertinimas ir konstatavimas, kad nei Vilniaus AVMI nei Pareiškėjas neturi jų pakankamai. Apie tai ir kalbama susitarime, ir derybų protokole. Be to, Inspekcija skundžiamą sprendimą grindžia derybų protokolu, kuris nėra oficialus dokumentas. Pareiškėjo vertinimu, Inspekcija painiojasi bylos faktoose, interpretuoja juos sau palankia linkme ir dėl to daro neteisėtas išvadas.

Pareiškėjas pažymi, kad derybos dėl susitarimo pradėtos dėl patikrinimo metu nustatytų aplinkybių ir surinktų įrodymų, jos apėmė visą atliktą patikrinimą, įrodymų vertinimą, o ne tik papildomai mokėtinų mokesčių apskaičiavimą 372011 Lt apimtyje. Vilniaus AVMI susitarime,

nurodydama, kad surinkta informacija neleidžia padaryti išvados, kad Vilniaus AVMI turi pakankamai įrodymų savo skaičiavimams pagrįsti, pasisako dėl visų sandorių, kuriais remdamasi priskaičiavo papildomas sumas. Nei pasiūlyme, kurį Vilniaus AVMI teikė Pareiškėjas, nei susitarime nekalbama apie gyvybės draudimo lengvatų taikymą.

Pareiškėjas atkreipia dėmesį į tai, kad patikrinimo aktas, į kurį kaip į dokumentą apeliuoja Vilniaus AVMI, nėra administracinis sprendimas. Pagal MAĮ 128 straipsnio 1 dalies nuostatas patikrinimo aktu įforminamas mokesčių administratoriaus pareigūno atliktas patikrinimas. Patikrinimo aktas nėra administracinis aktas ir nesukelia teisinių pasekmių. Tik patvirtinus patikrinimo aktą mokesčių administratoriaus sprendimu, patikrinimo rezultatas įgauna administracinio teisės akto galią ir iš to išplaukiančias teises pasekmes. 2013-12-05 patikrinimo aktas Nr. (4.65)-480-31 nebuvo patvirtintas sprendimu, todėl patikrinimo akto nuostatos nėra administracinio teisės akto nuostatos. Atitinkamai šiuo patikrinimo aktu negali būti remiamasi, kai dėl patikrinimo metu nustatytų faktų buvo sudarytas susitarimas.

Pareiškėjo teigimu, Inspekcija nepagrįstai nurodo, kad „Susitarimu buvo užbaigtas mokestinis ginčas, todėl Pareiškėjas prarado teisę ginčyti šios lengvatos (gyvybės draudimo lengvatos) taikymą“. Pareiškėjo vertinimu, susitarimo turinys parodo, kad gyvybės draudimo lengvata susitarime netaikoma, o Vilniaus AVMI patikrinimo aktu keičia Pareiškėjo ir Vilniaus AVMI susitarimą, revizuoja susitarimo laikotarpio mokestines prievoles, ir pažeisdama susitarimą papildomai apmokestina Pareiškėją. Taigi, Vilniaus AVMI neturi teisinio pagrindo priskaičiuoti papildomai mokėtinas GPM sumas, nes (i) Mokesčių mokėtojas nesinaudojo gyvybės draudimo išmokų lengvata, (ii) Mokesčių mokėtojas ir Vilniaus AVMI Susitarimu aiškiai susitarė dėl papildomai mokėtino mokesčio dydžio, (iii) 2013-12-05 patikrinimo akto Nr. (4.65)-480-31, kuriame svarstomas gyvybės draudimo išmokų lengvatų taikymas, nuostatos netaikytinos, nes yra pasirašytas susitarimas tarp Pareiškėjo ir Vilniaus AVMI.

Dėl faktinio pasinaudojimo lengvata. Pareiškėjas nurodo, kad Inspekcija nepagrįstai tvirtina, jog „neatsižvelgiant į gyvybės draudimo lengvatos pasinaudojimo formą, t. y. lengvata pritaikyta ne per metinę pajamų deklaraciją, bet mokestinio patikrinimo metu, Pareiškėjas pasinaudojo šia lengvata ir gavo mokestinę naudą“. Tai, jog Pareiškėjas nesinaudos gyvybės draudimo lengvata ir, kad šia lengvata jau nėra galimybių pasinaudoti, buvo aišku iki patikrinimo atlikimo ir patikrinimo akto surašymo. Gyvybės draudimo sutartys, kuriomis remdamasi Vilniaus AVMI taikė gyvybės draudimo išmokų lengvatą, buvo nutrauktos 2013-02-15. Taigi, tada, kai Pareiškėjui buvo pateiktas susipažinti 2013-12-05 patikrinimo aktas, jam jau buvo aišku, kad gyvybės draudimo išmokų lengvatos taikymas yra neįmanomas, nes gyvybės draudimo sutartys jau nutrauktos, jų galiojimo laikotarpis nesiekė 10 m. (nes tik ne mažesnio kaip 10 m. laikotarpio gyvybės draudimo sutarčių atveju GPM įstatymas numato lengvatos taikymo galimybes). Pareiškėjas neturėjo motyvo naudotis lengvata, kai buvo aišku, kad vis tiek tai sukeltų mokestines pasekmes. Be to 2007-03-28 sutartis Nr. 013583 buvo sudaryta 8 m. laikotarpiui, todėl dar nuo gyvybės draudimo sutarties sudarymo pradžios buvo aišku, kad gyvybės draudimo išmokų lengvata pagal šią sutartį nebus galimybės pasinaudoti. Taigi Pareiškėjas gyvybės draudimo išmokų lengvatomis nesinaudojo, nes žinojo, kad lengvatos taikymas yra negalimas.

Skunde pažymima, kad Pareiškėjas turėjo teisę gyvybės draudimo lengvata pasinaudoti pateikdamas atitinkamą GPM deklaraciją ir deklaruoti gyvybės draudimo įmokas, atitinkamai prašant pritaikyti lengvatą. Teisė pasinaudoti mokesčio lengvata priklauso mokesčio mokėtojui. Jei visgi mokesčių administratorius inicijuoja lengvatos taikymą, tai tokiu atveju mokesčių mokėtojui turi būti paaiškintos visos su mokesčio lengvatos taikymu susijusios pasekmės. Kitu atveju, vadovaujantis bendraisiais teisės principais, mokesčių administratoriaus, pats priėmęs sprendimą taikyti mokesčio lengvatą, privalo prisiimti ir iš tos lengvatos taikymo kylančias pasekmes.

Pareiškėjo vertinimu, Pareiškėjas elgėsi nuosekliai netaikydamas su gyvybės draudimo išmokomis susijusių GPM lengvatų, tos pačios pozicijos (t. y. gyvybės draudimo išmokų lengvatos netaikymo) Pareiškėjas laikėsi ir derybų metu dėl susitarimo sudarymo, tačiau tiek Vilniaus AVMI,

tiesiogiai nepagrįstai teigia, kad Pareiškėjas sutiko su gyvybės draudimo išmokų lengvatos taikymu, nors šios lengvatos taikymas susitarime nėra jokia forma aprašytas ar išdėstytas. Pareiškėjas pabrėžia, kad Inspekcijos sprendimas yra nemotyvuotas ir neparemtas įrodymais. Dviejuose oficialiuose dokumentuose – 2014-02-10 pasiūlyme pradėti derybas ir susitarime nėra jokios informacijos ar duomenų, kad susitarimas tarp Pareiškėjo ir Vilniaus AVMI sudarytas įvertinus gyvybės draudimo lengvatos taikymą. Todėl laikytina, kad Inspekcija patvirtindama Vilniaus AVMI sprendimą (i) savavališkai pritaikė mokesčio lengvatą gyvybės draudimo įmokoms 2007 m., tuo sukeldama neigiamas pasekmes Pareiškėjui, (ii) pažeidė MAĮ 68 straipsnio nuostatas dėl mokesčio perskaičiavimo už einamuosius ir penkerius praėjusius kalendorinius metus, (iii) pažeisdama MAĮ 71 straipsnio nuostatas koregavo susitarimą ir papildomai apskaičiavo Pareiškėjui mokėtinus mokesčius.

Vadovaujantis tuo, kas išdėstyta, skundu prašoma panaikinti Inspekcijos 2017-12-30 sprendimą Nr. 68-367.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) konstatuoja, jog Pareiškėjo skundas netenkintinas, Inspekcijos 2016-12-20 sprendimas Nr. 68-367 tvirtintinas.

Mokestinis ginčas nagrinėjamoje byloje kilo dėl Pareiškėjo gautų gyvybės draudimo išmokų apmokestinimo GPM už laikotarpį nuo 2011-01-01 iki 2013-12-31 mokesčių administratoriui konstatavus, kad atliekant Pareiškėjo mokestinį patikrinimą už 2007 m. ir apskaičiuojant papildomą GPM prievolę už 2007 m., 2420999,79 Lt sumai buvo pritaikyta GPMĮ 21 str. 1 d. 1 punkte numatyta gyvybės draudimo lengvata. Komisija pažymi, kad Pareiškėjas prašo panaikinti Inspekcijos 2016-12-20 sprendimą Nr. 68-367, kuriuo patvirtintos Pareiškėjui mokėtinos mokesčių ir su jais susijusių mokėjimų sumos (146672,56 Eur GPM ir 50342,46 Eur GPM delspinigių sumos, skirta 11945 Eur bauda bei nustatyta 166,82 Eur grąžintina NTM suma), pilna apimtimi, tačiau Komisijai nesutikimo su Inspekcijos sprendimu argumentus teikia tik dėl minėtos 2420999,79 Lt gyvybės draudimo išmokos sumos priskyrimo Pareiškėjo 2011–2013 m. gautoms GPM apmokestinamosioms pajamoms, kurios, Pareiškėjo teigimu, yra GPM neapmokestinamos. Todėl Komisija, vertindama Pareiškėjo skundą, pasisakys dėl Inspekcijos sprendimo pagrįstumo skunde išdėstytų argumentų ribose.

Įvertinus skundžiamą Inspekcijos sprendimą, Vilniaus AVMI patikrinimo aktą ir sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo, matyti, kad šiuose dokumentuose gana plačiai aptartos mokesčių administratoriaus nustatytos faktinės aplinkybės, susijusios su Pareiškėjui papildomai apskaičiuota mokestine prievole, ir pateikta išsami teisinė argumentacija, su kuria Komisija iš esmės sutinka. Todėl Komisija, vengdama pasikartojimų, plačiau faktinių ginčo bylos aplinkybių iš naujo neaprašinėja, o sprendime pasisako dėl Pareiškėjo skunde Komisijai ir Pareiškėjo atstovo Komisijos posėdžio metu nurodytų esminių nesutikimo su skundžiamu Inspekcijos sprendimu motyvų.

Iš bylos medžiagos matyti, jog Pareiškėjas su *MLI* (toliau – *MLI*) 2007 m. sudarė tris gyvybės draudimo sutartis, susijusias su investiciniais fondais, ir tais pačiais metais sumokėjo 3782592,03 gyvybės draudimo įmokų. Pareiškėjui dalinai ar pilnai nutraukus gyvybės draudimo sutartis *MLI* išmokėjo 2011 m. 1999800 Lt gyvybės draudimo išmokų, neviršijančių Pareiškėjo sumokėtų gyvybės draudimo įmokų, 2013 m. – 4503665,44 Lt gyvybės draudimo išmokų, iš kurių 1782792,03 Lt neviršijo Pareiškėjo sumokėtų gyvybės draudimo įmokų. Iš viso Pareiškėjas gavo 2720873,41 Lt gyvybės draudimo išmokų, viršijančių jo sumokėtas gyvybės draudimo įmokas (1999800 Lt + 4503665,44 Lt – 3782592,03 Lt = 2720873,41 Lt).

Mokesčių administratorius nustatė, jog Pareiškėjas Metinėje pajamų deklaracijoje (GPM308) už 2011 m. deklaravo 1999800 Lt gautas draudimo išmokas kaip GPM neapmokestinamas pajamas ir už 2013 m. – 1782792,03 Lt gautas draudimo išmokas kaip GPM apmokestinamas pajamas, t. y. iš viso deklaravo 3782592,03 Lt gyvybės draudimo išmokų, neviršijančių jo sumokėtų draudimo įmokų. Pareiškėjas 2013 m. gautų 2720873,41 Lt gyvybės

draudimo išmoku, viršijančių sumokėtas draudimo įmokas, kurios pagal GPMĮ 17 str. 1 dalies 8, 9, 10, 11 punktų nuostatas nėra priskiriamos neapmokestinamosioms pajamoms, Metinėje pajamų mokesčio deklaracijoje už 2013 m. išvis nedeklaravo ir GPM nesumokėjo. Patikrinimo akte pažymėta, jog Pareiškėjas mokestinio patikrinimo metu (2015-12-31) pateikė patikslintą Metinę pajamų mokesčio deklaraciją už 2013 m., kurios duomenys į informacinę sistemą nėra suvedami, o vertinami patikrinimo metu. Kadangi Pareiškėjas neteikia nesutikimo motyvų dėl mokesčių administratoriaus nuo šių pajamų papildomai apskaičiuoto GPM, Komisija plačiau šiuo klausimu nepasisako.

Komisija pažymi, jog nagrinėjant šią mokestinę bylą, yra aktualios GPMĮ nuostatos, kuriose numatytos GPM lengvatos, susijusios su gyvybės draudimo įmokų / išmoku apmokestinimu, t. y.:

– pagal GPMĮ 21 straipsnio 1 dalies 1 punkto nuostatas, *iš pajamų gali būti atimamos per mokestinį laikotarpį patirtos nuolatinio Lietuvos gyventojų išlaidos: savo, sutuoktinio arba savo nepilnamečių vaikų (įvaikių) bei iki 18 m. ir vyresnių neįgaliųjų vaikų (įvaikių), kuriems nustatytas specialusis nuolatinės slaugos poreikis (iki 18 m. ir vyresnių vaikų (įvaikių), kuriems iki 2005-06-30 buvo nustatyta visiška negalia), naudai sumokėtos gyvybės draudimo įmokos pagal gyvybės draudimo sutartis, kuriose numatyta, kad draudimo išmoka išmokama ne tik įvykus draudimui įvykiui, bet ir pasibaigus draudimo sutarties galiojimo terminui;*

– pagal GPMĮ 21 straipsnio 3 dalies nuostatas bendra atimamų išlaidų, nurodytų GPMĮ 21 straipsnio 1 dalyje, suma negali viršyti 25 procentų apmokestinamų pajamų, kurioms taikomas šio Įstatymo 6 straipsnio 1 dalyje nustatytas pajamų mokesčio tarifas, sumos, apskaičiuotos šio Įstatymo 16 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka, atėmus 16 straipsnio 1 dalies 1–5 punktuose nurodytas sumas;

– pagal GPMĮ 21 straipsnio 4 dalį, *išlaidos atimamos tik iš nuolatinio Lietuvos gyventojų gautų pajamų apskaičiuojant pajamų mokestį už mokestinį laikotarpį pateikiant metinę pajamų mokesčio deklaraciją;*

– pagal GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 12 punkto nuostatas (įsigaliojusias nuo 2008-12-30), pasibaigus gyvybės draudimo sutarties, sudarytos nuo 2003 m. sausio 1 d., galiojimo terminui gautos gyvybės draudimo išmokos dalis, lygi pagal šią sutartį sumokėtoms įmokoms, kurias mokėjo gyventojai ir kurios nebuvo atimamos iš pajamų šio Įstatymo nustatyta tvarka, taip pat nutraukus gyvybės draudimo sutartį, sudarytą nuo 2003 m. sausio 1 d., grąžinamos įmokos, kurias mokėjo gyventojai ir kurios nebuvo atimamos iš pajamų šio Įstatymo nustatyta tvarka <...>.

Mokesčių administratorius nustatė, jog Metinėje pajamų mokesčio deklaracijoje (GPM305) už 2007 m. (pateikta 2008-04-28) Pareiškėjas GPMĮ 21 straipsnio 1 dalies 1 punkte numatyta lengvata nesinaudojo, t. y. iš pajamų neatėmė sumokėtų gyvybės draudimo įmokų (galėjo atimti maksimaliai leistiną 2420999,79 Lt gyvybės draudimo įmokų sumą). Tačiau iš bylos medžiagos matyti, jog šią lengvatą pritaikė mokesčių administratorius 2013-12-05 atlikto Pareiškėjo mokestinio patikrinimo už 2007 m. metus (mokestinio patikrinimo rezultatai informinti 2013-12-05 patikrinimo aktu Nr. (4.65)-480-31). Mokesčių administratorius konstatavo, kad Pareiškėjas, siekdamas gauti mokestinę naudą, iš bendrovės *BLI* gautas kitas su darbo santykiais nesusijusias ir ne individualios veiklos pajamas įteisino kaip GPM neapmokestinamas pajamas, gautas už Pareiškėjo parduotas Lietuvos bendrovių akcijas. Vadovaudamasis MAĮ 69 straipsnio 1 dalies nuostatomis mokesčių administratorius neatsižvelgė į Pareiškėjo sudarytas vertybinių popierių pirkimo–pardavimo sutartis (konstatuota, kad UAB „TX“ ir UAB „OX“ vertybinių popierių pardavimo sutartys sudarytos formaliai) ir bendrovės *BLI* vardu pervestus 3126717 Lt pripažino Pareiškėjo gautomis kitomis su darbo santykiais susijusiomis ir ne individualios veiklos pajamomis, kurioms pagal GPMĮ 6 straipsnio 2 dalį yra taikomas 27 proc. pajamų mokesčio tarifas. Mokesčių administratorius, apskaičiuodamas GPM prievolę Pareiškėjui už 2007 m. ir remdamasis GPMĮ 27 straipsnio 2 dalies ir MAĮ 66 straipsnio 2 dalies 1 punkto nuostatomis, iš Pareiškėjo pajamų atėmė 2420999,79 Lt Pareiškėjo sumokėtų gyvybės draudimo įmokų sumą, t. y. pritaikė išlaidų gyvybės draudimui lengvatą, numatytą GPMĮ 21 straipsnio 1 dalies 1 punkte.

Iš bylos medžiagos matyti, jog Pareiškėjas, nesutikdamas su gautų pajamų iš *BLI* vertinimu ir nuo jų papildomai apskaičiuota GPM suma (patikrinimo akte taikant MAĮ 69 straipsnio nuostatas 3126717 Lt gautų pajamų suma pripažinta kitomis su darbo santykiais nesusijusiomis ir ne individualios veiklos pajamomis, nuo kurių apskaičiuota 372011 Lt GPM), 2014-01-13 pateikė pastabas dėl Vilniaus AVMI 2013-12-05 patikrinimo akto Nr. (4.65)-480-31) bei 2014-02-10 pasiūlymą pasirašyti susitarimą dėl mokesčio ir su juo susijusių sumų dydžio. Vilniaus AVMI ir Pareiškėjas 2014-03-13 pasirašė susitarimą Nr. (4.65)-257-13 dėl GPM (apskaičiuoto pagal 2013-12-05 aktą Nr. (4.65)-480-31) ir su juo susijusių sumų dydžio (toliau – Susitarimas). Susitarimo I dalyje nurodyta, kad Susitarimo objektu yra mokesčiai ir su jais susijusios sumos: 372011 Lt GPM, 273873 Lt GPM delspinigiai ir 37201 Lt GPM bauda, Susitarimo III dalyje nurodyta, kad šalys susitaria, kad Pareiškėjas iš šio Susitarimo I dalyje nurodytų sumų privalo sumokėti 210000 Lt GPM, GPM delspinigiai neskaičiuojami bei neskiriama šio mokesčio bauda. Susitarimo IV dalyje nurodyta, kad mokėtojas praranda teisę ginčyti šio Susitarimo III dalyje nurodytų mokesčių apskaičiavimo teisingumą už laikotarpį nuo 2007-01-01 iki 2007-12-31 ir teisės aktų nustatyta tvarka privalo sumokėti šio Susitarimo III dalyje nurodytas sumas į biudžetą. Mokesčių administratorius dėl minėtų aplinkybių ir faktų negali apskaičiuoti didesnės mokesčių sumos, negu nurodyta šiame Susitarime. Sprendime nurodyta, kad vadovaudamasi Susitarimo nuostatomis, Vilniaus AVMI 2014-03-17 sprendimu Nr. (4.65)-FR0682-121 pakeitė 2013-12-05 patikrinimo aktą Nr. (4.65)-480-31 ir vietoje patikrinimo akte papildomai apskaičiuotos mokėtinos 372 011 Lt GPM sumos, Pareiškėjui nurodė sumokėti 210000 Lt GPM sumą, delspinigiai neskaičiuojami, bauda neskiriama. Vilniaus AVMI 2014-03-17 sprendimas Nr. (4.65)-FR0682-121 yra įsiteisėjas.

Nagrinėjamoje byloje Inspekcija patvirtino, kad mokesčių administratorius įvertino Vilniaus AVMI 2013-12-05 atlikto mokestinio patikrinimo duomenis, t. y. įvertino, jog 2007 m. Pareiškėjo apmokestinamosios pajamos buvo sumažintos leistina atimti gyvybės draudimo įmokų suma (2420999,79 Lt) ir nustatė, jog tikrinamuoju 2011–2013 metų laikotarpiu:

1) pagal GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 11 punktą, neapmokestinamosioms pajamoms priskiriama pasibaigus draudimo sutarties galiojimo terminui gauta gyvybės draudimo išmokų dalis, viršijanti gyvybės draudimo įmokas, sumokėtas pagal gyvybės draudimo sutartį, sudarytą nuo 2003-01-01, kurioje numatyta, kad draudimo išmoka išmokama ne tik įvykus draudžiamajam įvykiui, bet ir pasibaigus draudimo sutarties galiojimo terminui, jeigu gyvybės draudimo sutarties terminas yra ne trumpesnis kaip 10 metų, taip pat nutraukus tokią sutartį išmokamos sumos dalis, viršijanti pagal šią sutartį sumokėtas gyvybės draudimo įmokas, jeigu sutartis nutraukta ne anksčiau kaip praėjus 10 metų nuo jos sudarymo dienos. Vadovaujantis šia GPMĮ nuostata (Pareiškėjas gyvybės draudimo sutartis nutraukė anksčiau kaip praėjus 10 metų nuo jų sudarymo dienos) Pareiškėjo gauta 2720873,41 Lt išmokų dalis, viršijanti gyvybės draudimo įmokas, priskirta *apmokestinamosioms pajamoms* (6503465,44 Lt Pareiškėjo gauta išmokų suma – 3782592,03 Lt Pareiškėjo sumokėtų įmokų suma), t. y. kitoms su darbo santykiais ar jų esmę atitinkančiais santykiais nesusijusioms ir ne individualios veiklos pajamoms;

2) pagal GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 12 punktą, neapmokestinamosioms pajamoms priskiriama pasibaigus gyvybės draudimo sutarties, sudarytos po 2003-01-01, galiojimo terminui gautos gyvybės draudimo išmokos dalis, lygi pagal šią sutartį sumokėtoms įmokoms, kurias mokėjo gyventojai ir kurios nebuvo atimamos iš pajamų GPM įstatymo nustatyta tvarka, taip pat nutraukus gyvybės draudimo sutartį, sudarytą po 2003-01-01, grąžinamos įmokos, kurias mokėjo gyventojai ir kurios nebuvo atimamos iš pajamų GPMĮ nustatyta tvarka. Vadovaujantis šia GPMĮ nuostata, Pareiškėjo gauta 1361592,24 Lt (3782592,03 Lt Pareiškėjo sumokėta įmokų suma – 2420999,79 Lt gyvybės draudimo įmokų dalis, kuri buvo atimta iš apmokestinamųjų pajamų) gyvybės draudimo išmokų dalis, atitinkanti gyvybės draudimo įmokų dalį, kuri nebuvo atimta iš apmokestinamųjų pajamų, priskirta *neapmokestinamosioms pajamoms*;

3) Pareiškėjo gauta 2420999,79 Lt gyvybės draudimo išmokų dalis, atitinkanti gyvybės draudimo įmokų dalį, kuri buvo atimta iš apmokestinamųjų pajamų, priskirta *apmokestinamosioms*

pajamoms, iš tos sumos 2011 m. priskirta gauta 1999800 Lt išmokų dalis, 2013 m. – 421199,79 Lt išmokų dalis.

Kaip jau minėta, Pareiškėjas šiame mokestiniame ginče pateikė nesutikimo motyvus dėl 2420999,79 Lt gyvybės draudimo išmokų, gautų 2011 ir 2013 m., priskyrimo GPM apmokestinamosioms pajamoms ir nuo jų apskaičiuoto GPM ($2420999,79 \text{ Lt} \times 15/100 = 363150 \text{ Lt} / 105175,50 \text{ Eur}$), tačiau pats Pareiškėjas likusią gyvybės draudimo išmokų sumą, neviršijančią sumokėtų gyvybės draudimo įmokų sumos ($3782592,03 \text{ Lt} - 1999800 \text{ Lt} = 1782792,03 \text{ Lt}$) deklaravo 2013 m. metinėje pajamų mokesčio deklaracijoje kaip GPM apmokestinamas pajamas. Komisija konstatuoja, jog Pareiškėjo keliamas reikalavimas pilna apimtimi panaikinti Inspekcijos 2016-12-30 sprendimą Nr. 68-367, kuriuo patvirtintas Vilniaus AVMI 2016-08-12 sprendimas dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (4.65) FR0682-54 ir kuriuo nurodoma Pareiškėjui už 2011–2013 m. papildomai sumokėti 146672,56 Eur GPM, iš kurių 2011 m. – 87137,40 Eur, 2012 m. – 409,52 Eur, 2013 m. – 59125,64 Eur, yra nekorektiškas. Įvertinus faktines bylos aplinkybes ir Pareiškėjo tikrinamuoju laikotarpiu deklaruotas gyvybės draudimo išmokas Pareiškėjas skunde pateiktų motyvų pagrindu galėtų ginčyti tik mokesčių administratoriaus apskaičiuotą GPM už 2011 m. nuo 1999800 Lt gyvybės draudimo išmokų sumos, kurias Pareiškėjas deklaravo kaip GPM neapmokestinamas, o mokesčių administratorius su tokiu vertinimu nesutiko ($1999800 \text{ Lt} \times 15 \text{ proc.} = 299970 \text{ Lt} / 86877,32 \text{ Eur}$).

Pareiškėjas skunde Komisijai nurodo, jog teikdamas Metinę pajamų mokesčio deklaracijas už 2007 ir vėlesnius metus *MLI* 2007 m. sumokėtų gyvybės draudimo įmokų iš savo deklaruotų apmokestinamųjų pajamų neatėmė, t. y. neišreiškė savo valios pasinaudoti GPMĮ 21 str. 1 d. 1 punkte nustatyta lengvata ir mokėti mažesnę GPM. Inspekcija netinkamai interpretuoja Pareiškėjo teiktą prašymą pasirašyti susitarimą tarp Pareiškėjo ir Vilniaus AVMI dėl 2013-12-05 patikrinimo akto Nr. (4.65)-480-31) apskaičiuoto 372011 Lt GPM ir su juo susijusių sumų, Inspekcijai tvirtinant, jog jis žinojo, kad ši mokėtina mokesčio suma buvo apskaičiuota pritaikius gyvybės draudimo lengvatą. Pareiškėjo vertinimu, Vilniaus AVMI neturėjo teisės peržiūrėti laikotarpio, dėl kurio su Pareiškėju sudarytas susitarimas nuostatų, ir apskaičiuoti papildomas mokėtinas GPM sumas. Pagal MAĮ 71 straipsnį pasirašius susitarimą, mokesčių mokėtojas praranda teisę ginčyti mokesčio apskaičiavimo teisingumą, o mokesčių administratorius – apskaičiuoti didesnę sumą negu nurodyta susitarime. Atsižvelgiant į tai, kad ginčijamu sprendimu yra peržiūrėtos susitarimo nuostatos ir pakeista mokestinė prievolė, nustatyta susitarime, sprendimas yra nepagrįstas ir neteisėtas ta apimtimi, kuri susijusi su gyvybės draudimo išmokų apmokestinimu. Pareiškėjas elgėsi nuosekliai netaikydamas su gyvybės draudimo išmokomis susijusių GPM lengvatų, tos pačios pozicijos (t. y. gyvybės draudimo išmokų lengvatos netaikymo) laikėsi ir derybų metu dėl susitarimo sudarymo, tačiau tiek Vilniaus AVMI, tiek Inspekcija nepagrįstai teigia, kad Pareiškėjas sutiko su gyvybės draudimo išmokų lengvatos taikymu, nors šios lengvatos taikymas susitarime nėra jokia forma aprašytas ar išdėstytas, ir su tuo, jog neatsižvelgiant į gyvybės draudimo lengvatos pasinaudojimo formą, t. y. lengvata pritaikyta ne per metinę pajamų deklaraciją, bet mokestinio patikrinimo metu, Pareiškėjas pasinaudojo šia lengvata ir gavo mokestinę naudą. Pareiškėjas pabrėžia, kad Inspekcijos sprendimas yra nemotyvuotas ir neparemtas įrodymais. Dviejuose oficialiuose dokumentuose – 2014-02-10 pasiūlyme pradėti derybas ir susitarime nėra jokios informacijos ar duomenų, kad susitarimas tarp Pareiškėjo ir Vilniaus AVMI sudarytas įvertinus gyvybės draudimo lengvatos taikymą. Todėl laikytina, kad Inspekcija, patvirtindama Vilniaus AVMI sprendimą, (i) savavališkai pritaikė mokesčio lengvatą gyvybės draudimo įmokoms 2007 m., tuo sukeldama neigiamas pasekmes Pareiškėjui, (ii) pažeidė MAĮ 68 straipsnio nuostatas dėl mokesčio perskaičiavimo už einamuosius ir penkerius praėjusius kalendorinius metus, (iii) pažeisdama MAĮ 71 straipsnio nuostatas koregavo Susitarimą ir papildomai apskaičiavo Pareiškėjui mokėtinus mokesčius.

Komisija pažymi, jog Inspekcija sutinka su aplinkybe, kad gyvybės draudimo lengvata apskaičiuojant Pareiškėjo papildomą GPM prievolę už 2007 m. buvo pritaikyta mokestinio patikrinimo metu, o ne Pareiškėjui teikiant metinę pajamų mokesčio deklaraciją už 2007 m., tačiau

tvirtina, kad apie lengvatos taikymą Pareiškėjas žinojo ir jos taikymo neginčijo. Inspekcija, atsakydama į Pareiškėjo skundo argumentą, jog Susitarime nebuvo nurodyta, kad Susitarimas sudaromas laikant, jog Pareiškėjas pasinaudojo gyvybės draudimo lengvata, pažymėjo, kad iš 2013-12-05 patikrinimo akto Nr. (4.65)-480-31 turinio matyti, jog Pareiškėjui 372011 Lt GPM suma buvo apskaičiuota jau įvertinus gyvybės draudimo įmokas. Šiame patikrinimo akte nurodyta: „Mokestinio patikrinimo metu vadovaujantis MAĮ 69 straipsnio 1 dalimi, GPMĮ 2 straipsnio 14 dalimi nustatytos Pareiškėjo 3126717 Lt kitos su darbo santykiais nesusijusios ir ne individualios veiklos pajamos, kurios vadovaujantis GPMĮ 6 straipsnio 2 dalimi apmokestinamos taikant 27 proc. pajamų mokesčio tarifą. Vadovaujantis GPMĮ 27 straipsnio 2 dalimi ir MAĮ 66 straipsnio 2 dalies 1 punktu ir atsižvelgiant į Pareiškėjo 2007 m. gautas su darbo santykiais ir jų esmę atitinkančiais santykiais susijusias pajamas, <...> *atėmus patirtas išlaidas (gyvybės draudimo įmokas)*, taip pat atsižvelgiant į patikrinimo metu papildomai nustatytą pajamų sumą Pareiškėjui apskaičiuota 385378 Lt pajamų mokesčio (mokesčio apskaičiavimas pridedamas priedas Nr. 4). <...> Kadangi Pareiškėjas pagal 2008-04-29 pateiktą 2007 m. pajamų mokesčio deklaraciją deklaravo 13367 Lt mokėtino mokesčio, papildomai apskaičiuojama – **372011 Lt** (385378 Lt – 13367 Lt)“. Inspekcijos vertinimu, Pareiškėjui 372011 Lt GPM ir su juo susijusios sumos apskaičiuotos jau įvertinus gyvybės draudimo įmokas, kas lėmė būtent tokio dydžio papildomai apskaičiuotos GPM prievolės dydį.

Komisija sutinka su Inspekcijos išvada, jog Pareiškėjas žinojo apie jo atžvilgiu pritaikytą gyvybės draudimo GPM lengvatą, t. y. apskaičiuojant mokėtiną GPM Pareiškėjo 2007 m. apmokestinamosios pajamos buvo sumažintos 2420999,79 Lt sumokėtų gyvybės draudimo įmokų suma. Pažymėtina, jog su patikrinimo aktu 2013-12-12 susipažino pats Pareiškėjas M.O. 2014-01-13 Pareiškėjas teikė pastabas dėl 2013-12-05 patikrinimo akto Nr. (4.65)-480-31, tačiau jose nepateikė jokių pastabų ar nesutikimo motyvų dėl mokesčių administratoriaus jo apmokestinamųjų pajamų atžvilgiu pritaikytos gyvybės draudimo lengvatos. Nesant įrodymų, jog Pareiškėjas nesutiko su lengvatos taikymu ir ją ginčijo, nėra pagrindo tvirtinti, jog mokesčių administratorius ginčo lengvatą pritaikė prieš mokesčių mokėtojo valią (mokesčių administratorius Pareiškėjui mokėtiną GPM sumą sumažino 653670 Lt suma, t. y. 2420999,79 Lt x 27 proc.).

Vadovaujantis Mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo susitarimo dėl mokesčio ir su juo susijusių sumų dydžio pasirašymo taisyklių (toliau – Taisyklės dėl Susitarimo), patvirtintų Valstybinės mokesčių inspekcijos viršininko 2004-12-30 įsakymu Nr. VA-210 „Dėl Mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo susitarimo *dėl mokesčio* ir su juo susijusių sumų dydžio pasirašymo taisyklių patvirtinimo“ (teisės akto redakcija, galiojusi nuo 2005-01-07 iki 2016-04-06), 4 punktu, mokesčių administratorius ir mokesčių mokėtojas susitarimą gali pasirašyti tik tuo atveju, jeigu apskaičiuojant mokesčius nė viena iš šalių neturi pakankamai įrodymų savo apskaičiavimams pagrįsti. Todėl Komisija sutinka su Inspekcijos išvada, jog Pareiškėjas, 2014-02-10 pateikdamas Inspekcijai pasiūlymą dėl susitarimo pagal mokestinio patikrinimo rezultatus, žinojo, kaip ir koku būdu buvo nustatytas mokesčio dydis, t. y. apskaičiuota 372011 Lt GPM suma. Maža to, 2014-02-26 Vilniaus AVMI susitarimų su mokesčių mokėtojais dėl mokesčio ir su juo susijusių sumų dydžio pasirašymo pagrįstumo ir tikslingumo darbo grupės Derybų protokole Dėl susitarimo su M.O. pasirašymo (2014-02-26 Nr. (4.65)-266-12) (žr. 3 psl.) derybininkė M.B. atkreipė dėmesį, jog: „2008-04-28 pateiktos Metinės pajamų mokesčio deklaracijos (GPM305) duomenimis M.O. minėta lengvata nesinaudojo. Tačiau tai buvo įvertinta patikrinimo metu apskaičiuojant M. O. pajamas už 2007 m.)“. Kokių nors Pareiškėjo atstovo komentarų ar prieštaravimų dėl lengvatos įvertinimo apskaičiuojant derybų objektą – 372011 Lt GPM derybų protokole taip pat neužfiksuota. Svarbu pažymėti ir aplinkybę, jog Vilniaus AVMI 2014-03-17 sprendimo Nr. (4.65)-FR0682-121 3 dalyje „Dėl GPM apskaičiavimo“ yra nurodyta (cit.): „Patikrinimo akte nurodyta, kad vadovaujantis MAĮ 69 str. 1 d., GPMĮ 2 str. 14 d. nustatytos kitos Pareiškėjo 3126717 Lt kitos su darbo santykiais nesusijusios ir ne individualios veiklos pajamos, vadovaujantis GPMĮ 6 str. 2 d. apmokestinamos taikant 27 proc. pajamų mokesčio tarifą. *Vadovaujantis GPMĮ 27 str. 2 d. ir MAĮ 66 str. 2 d. 1 p. nuostatomis* bei įvertinus Pareiškėjo 2007 metais gautas su darbo santykiais ir jų esmę atitinkančiais

santykiais susijusias pajamas, ligos pašalpas, nekilnojamojo daikto nuomos pajamas, dividendus, palūkanas gautas užsienio valstybėje, vertybinių popierių pardavimo pajamas atėmus šių vertybinių popierių įsigijimo kainą, deklaruotą metinį neapmokestinamąjį pajamų dydį, kitų asmenų išskaičiuotas pajamų mokesčio sumas, *atėmus patirtas išlaidas (gyvybės draudimo įmokas)*, papildomai nustatytą 3126717 kitų su darbo santykiais nesusijusių ir ne individualios veiklos pajamų sumą, *Pareiškėjui apskaičiuota 385378 Lt GPM. Įvertinus Pareiškėjo deklaruotą 13367 Lt mokėtiną GPM, papildomai apskaičiuota – 372011 Lt GPM*. Minėtame sprendime konstatuota, jog ginčo šalys susitarė, jog Pareiškėjas, vietoje Susitarimo I dalyje nurodytų sumų (372011 Lt GPM, 273873 GPM delspinigių, numatomos skirti 37201 GPM baudos), privalo sumokėti 210000 Lt GPM (Pareiškėjui GPM bauda neskiriama ir delspinigiai neskaičiuojami) ir pažymėta, jog vadovaujantis MAĮ 71 str. nuostatomis, *Pareiškėjas praranda teisę ginčyti mokesčio apskaičiavimo teisingumą*, o mokesčių administratorius – apskaičiuoti didesnę sumą negu nurodyta Susitarime.

Komisija konstatuoja, kad Inspekcija tinkamai ir visapusiškai išanalizavo nustatytas aplinkybes bei padarė pagrįstą išvadą, jog neatsižvelgiant į gyvybės draudimo lengvatos panaudojimo formą, t. y. lengvata pritaikyta ne per metinę pajamų deklaraciją, bet mokestinio patikrinimo metu, *Pareiškėjas pasinaudojo šia lengvata bei gavo mokestinę naudą*. Pareiškėjas susipažino su 2013-12-05 patikrinimo aktu (yra Pareiškėjo atstovo parašas), kuriame nurodyta, kad apmokestinant Pareiškėjo pajamas buvo pritaikyta gyvybės draudimo įmokų lengvata, Pareiškėjas teikė pasiūlymą dėl susitarimo, kuriame nurodė, kad siūlo susitarti dėl patikrinimo akte nustatytų aplinkybių ir papildomai apskaičiuotų sumų, derybų metu Pareiškėjo atstovas buvo papildomai informuotas, kad patikrinimo akte apskaičiuota papildomai mokėtina GPM suma, gauta iš pajamų atėmus gyvybės draudimo įmokas, ir derybų metu sutiko su siūloma susitarti GPM suma, galiausiai buvo pasirašytas Susitarimas, kurio objektas – 2013-12-05 patikrinimo akte apskaičiuota papildomai mokėtina suma (ją apskaičiuojant buvo pritaikyta gyvybės draudimo įmokų lengvata) ir susijusios sumos. Pareiškėjas, pasirašydamas Susitarimą, pripažino susitarimo objektą – 2013-12-05 patikrinimo akte papildomai apskaičiuotą GPM sumą, kurią apskaičiuojant iš pajamų buvo atimtos sumokėtos gyvybės draudimo įmokos, t. y. *Pareiškėjas, pasirašęs susitarimą, sutiko su jam pritaikyta gyvybės draudimo lengvata*, kuri turėjo įtakos patikrinimo metu apskaičiuotai 372011 Lt dydžio GPM sumai bei susitarimo metu susitartai 21000 Lt mokėtinai GPM sumai. Susitarimu buvo užbaigtas mokestinis ginčas, todėl Pareiškėjas prarado teisę ginčyti šios lengvatos taikymą. Šiuo aspektu Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) yra nurodęs, kad „administracinių teismų praktikoje analizuojant bei aiškinant MAĮ 71 straipsnio nuostatas ir susitarimo dėl mokesčių dydžio sudarymo pasekmes, laikomasi nuostatos, jog pasirašius aptariamą susitarimą, mokesčių mokėtojas praranda teisę ginčyti mokesčio apskaičiavimo teisingumą, o mokesčių administratorius – apskaičiuoti didesnę sumą negu nurodyta susitarime (MAĮ 71 str. 1 d.), t. y. jokie papildomi ginčai ar kitos mokesčių administravimo procedūros, kurių pagrindu gali būti kvestionuojamas mokesčių ir kitų su jais susijusių sumų, dėl kurių (ir kurių atžvilgiu) buvo sudarytas MAĮ 71 straipsnis nurodytas susitarimas, dydis, nėra galimi“ (LVAT 2009-05-28 nutartis adm. b. Nr. A-556-670/2009, 2013-05-30 nutartis adm. b. Nr. A-438-562/2013).

Komisija konstatuoja, jog Inspekcijos surinkti įrodymai patvirtina, jog Pareiškėjas mokesčių administratoriaus iniciatyva 2007 m. pasinaudojo gyvybės draudimo lengvata (Pareiškėjo 2007 m. apmokestinamosios pajamos buvo sumažintos 2420999,79 Lt gyvybės draudimo įmokų suma), todėl vadovaujantis GPMĮ 17 str. 1 dalies 12 punkto nuostatomis nėra pagrindo Pareiškėjo 2011–2013 m. gautos 2420999,79 Lt gyvybės draudimo išmokų dalies, atitinkančios gyvybės draudimo įmokų dalį, kuri buvo atimta iš apmokestinamųjų pajamų, priskirti GPM neapmokestinamosioms pajamoms. Komisija taip pat pažymi, jog Inspekcija nagrinėjamoje byloje nepažeidė nei MAĮ 70 str. 1 dalies, nei MAĮ 68 str. nuostatų, t. y. Susitarimo nuostatos nebuvo revizuojamos, o faktinių aplinkybių nustatymą iki tikrinamojo laikotarpio pradžios sąlygoja GPMĮ 17 str. 1 dalies 12 punkto nuostatos, kuriose yra numatyta sąlyga, kad ją taikant būtina nustatyti ar gyventojui grąžinamos gyvybės draudimo įmokos buvo atimtos iš pajamų GPMĮ nustatyta tvarka, ar ne.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Pareiškėjo skundas jame nurodytų motyvų pagrindu yra netenkinamas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2016 m. gruodžio 20 d. sprendimą Nr. 68-367.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu dėl mokestinio ginčo, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, LT-01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, sprendami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliienė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosyliienė